

bet, er det bestemt, at ansvaret påhviler den, som på tidspunktet for den første af disse hændelser var ejer af skibet.

Afgørelsen af, om en hændelse skal betragtes som en ny hændelse eller som en del af en række hændelser med den samme oprindelse, kan i det konkrete tilfælde være vanskelig at træffe. Dette spørgsmål har ikke alene betydning for, hvem der må anses for ansvarlig, men også for begrænsningsbeløbet, jfr. udkastets § 270 samt for bestemmelserne om forældelse, jfr. udkastets § 292. Domstolene må i sådanne grænsetilfælde foretage en konkret vurdering af skadeårsagerne i hvert enkelt tilfælde ud fra adækvans og kausalitetsbetragtninger.

Til § 268.

Som nævnt i bemærkningerne til udkastets § 267 påhviler der ejeren et objektivt ansvar for olieforureningsskader. Denne regel suppleres i nærværende bestemmelse af en regel om visse tilfælde af ansvarsfritagelse samt om tilfælde af skadelidtes egenskyld.

Stk. 1 fastsætter under pkt a), i overensstemmelse med ansvarskonventionens art. II, 2, a, ansvarsfritagelse, når skaden skyldes krigshandlinger, krigslignende handlinger, borgerkrig eller oprør. Krigshandlingen må her være den direkte årsag. Hvor dette ikke er tilfældet, og der alene er tale om en indirekte årsag, må ejeren være ansvarlig. Dernæst er ejeren ansvarsfri, såfremt skaden skyldes en naturbegivenhed af en betydelig størrelse, som ikke kunne forventes på det pågældende sted på det konkrete tidspunkt.

I de to følgende punkter b) og c) kræves det yderligere, at skaden i sin helhed er forårsaget af de nævnte begivenheder, nemlig typisk sabotage, fejl eller forsømmelser fra myndigheders side med hensyn til at vedligeholde fyr o. lign. hjælpemidler for navigeringen. Dette medfører, at såfremt skaden alene delvis er forårsaget af de under b) og c) nævnte begivenheder, er ejeren dog ansvarlig. Er skaden derimod delvis forårsaget ved sabotage, delvis ved fejl som nævnt fra myndighedernes side, er ejeren ansvarsfri. Tilsvarende vil være tilfældet, såfremt skaden delvis skyldes sabotage, men i øvrigt er forårsaget af en krigshandling.

Specielt hvad hjælpemidler til navigeringen angår, er det klart, at dette må omfatte sømærker af enhver slags. Spørgsmålet, om det også omfatter søkort, står åbent.

Bevisbyrden for, at de ansvarsfritagende begivenheder foreligger, påhviler ejeren.

Stk. 2, der gengiver ansvarskonventionens art. III, 3, indeholder en bestemmelse om, at ejerens ansvar kan nedsættes eller helt bortfalde, hvor han beviser, at skadelidte forsætligt eller uagtsomt har medvirket til skaden.

Ansvarskonventionens art. IV indeholder en bestemmelse vedrørende skade, der skyldes, at olie udflyder eller udtømmes fra flere skibe, uden at skaden kan henføres til et bestemt skib. I så fald vil ejerne af alle de implicerede skibe være solidarisk ansvarlige for skaden, medmindre en eller flere af disse er fritaget for ansvar efter de i udkastets § 268 anførte bestemmelser, jfr. ansvarskonventionens art. III. Det er ikke fundet nødvendigt at medtage en bestemmelse i lovudkastet svarende til art. IV, da en regel om solidarisk hæftelse i det nævnte tilfælde efter dansk ret vil følge af almindelige erstatningsretlige principper.

Til § 269.

Stk. 1 fastsætter i overensstemmelse med ansvarskonventionens art. III, 4, 1. pkt., at krav om erstatning for skade eller tab som nævnt i udkastets § 267 alene kan rejses efter reglerne i nærværende kapitel. Denne bestemmelse omfatter foruden skade, der er opstået i Danmark, også skader, som opstår i andre konventionsstater, jfr. lovudkastets § 282, stk. 1, om bestemmelsernes anvendelsesområde. Det følger endvidere af sidstnævnte bestemmelse, at krav om erstatning for skade opstået i en anden konventionsstat alene kan gøres gældende i Danmark, når dette er i overensstemmelse med de i udkastets § 279 fastsatte værnetingsbestemmelser. Såfremt der derimod er tale om skader, der ikke er omfattet af lovudkastets bestemmelser, f. eks. olieskader i en ikke-konventionsstat, eller skader forårsaget af bunkersolie fra skibe, der ikke transporterer olie i bulk som last, står skadelidte frit med hensyn til at søge erstatning på grundlag af almindelige erstatningsretlige regler.

Stk. 2. I de følgende stykker 2-4 kanaliseres ansvaret til ejeren, således at skadelidte afskæres fra at gøre erstatningsansvar gældende mod visse nærmere angivne personer i overensstemmelse med ansvarskonventionens art. III, 4, 2. pkt., der benytter terminologien »servants or agents of the owner«. Fortolkningen af